

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 629/2020-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. decembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti FERONA Slovakia, a. s., Bytčická 12, Žilina, IČO 36 401 137, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mestická, Slovíková, s. r. o., Hviezdoslavova 6, Žilina, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. Zuzana Slovíková, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 73 Ek 1021/2020 zo 14. augusta 2020 a uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 73 Ek 1021/2020 z 31. augusta 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti FERONA Slovakia, a. s., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutých rozhodnutí a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. novembra 2020 doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti FERONA

Slovakia, a. s., Bytčická 12, Žilina, IČO 36 401 137 (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mestická, Slovíková, s. r. o., Hviezdoslavova 6, Žilina, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. Zuzana Slovíková, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 73 Ek 1021/2020 zo 14. augusta 2020 a uznesením okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 z 31. augusta 2020 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“).

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva:

«Návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným exekučnému súdu dňa 1.07.2020, sa sťažovateľ ako oprávnený domáhal od povinného vymoženia pohľadávky vo výške 1.351,820,94 Eur, na základe exekučného titulu podľa § 155a zákona č. 7/2005 Z. Z. o konkurze a reštrukturalizácii, v znení platnom ku dňu 29. 4. 2015.

Sťažovateľ - oprávnený svoj návrh odôvodnil v súvislosti s povolenou a potvrdenou reštrukturalizáciou na povinného na základe rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I pod spis. zn.: 8R/4/2014. Sťažovateľ - oprávnený bol zaradený do skupiny nezabezpečených nepodriadených nepodmienených veriteľov s prihlásenou pohľadávkou vo výške 4.325.826,93 Eur, zistenou správcom vo výške 4.325.827 Eur.

Na základe Reštrukturalizačného plánu dlžníka VÁHOSTAV-SK, a.s. sa uspokojenie nezabezpečených nepodriadených nepodmienených pohľadávok malo realizovať vo výške 18,75 % zistenej pohľadávky. Uspokojenie malo byť realizované v rovnomerných ročných splátkach vo výške 1/5 z takto určenej sumy do piatich rokov od potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom. Dlžník mal teda plniť voči sťažovateľovi - oprávnenému ročné splátky vo výške 162 218,51 Eur.

Po ukončení reštrukturalizácie dlžník VÁHOSTAV-SK, a.s. splnil plán a celkom uhradil sťažovateľovi - oprávnenému sumu vo výške 811 092,56 Eur s poslednou splátkou dňa 30. 6. 2020...

Povinný, t. j. dlžník v reštrukturalizačnom konaní splnil plán v celom rozsahu a včas. Reštrukturalizácia bola skončená uznesením súdu o potvrdení plánu. Za tejto situácie bola pohľadávka sťažovateľa - oprávneného - spoločnosti FERONA Slovakia, a.s. zistená v celom rozsahu, t. j. jej existencia bola potvrdená Výpisom zo zoznamu pohľadávok

uloženého na súde, vyhotoveného dňa 10.06.2020, v časti podliehajúcej plneniu z plánu, t.j. 811 092,56 EUR, bola splnená. V časti do výšky 50% („prvá polovica zistenej pohľadávky“) v zmysle ustanovenia § 155a zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení platnom ku dňu 29.04.2015, nezaniká, hoci do splnenia plánu alebo do neúčinnosti plánu je nevymáhateľná. Nakoľko k splneniu plánu došlo v celom rozsahu, taktiež plán nebol určený za neúčinný, po splnení plánu nastáva vymáhateľnosť tejto časti pohľadávky, čo u sťažovateľa - oprávneného predstavuje sumu 1 351 820,94 EUR, ktorá je predmetom návrhu na vykonanie exekúcie. Túto časť pohľadávky musí dlžník uspokojiť vo vzťahu k veriteľovi ešte pred tým, ako by rozdelil medzi svojich členov zisk alebo iné vlastné zdroje.

V časti 50% („druhá polovica zistenej pohľadávky) v zmysle ustanovenia § 155a zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení platnom ku dňu 29.04.2015, je zistená pohľadávka iným majetkovým právom veriteľa byť uspokojený v rozsahu zisku alebo iných vlastných zdrojov.

Predmetom exekučného konania je teda „prvá časť zistenej pohľadávky“ v rozsahu predstavujúcom rozdiel medzi 50% a uspokojením v rámci plánu. K tejto časti pohľadávky nie je podľa názoru sťažovateľa - oprávneného potrebné zabezpečovať nejaký ďalší exekučný titul. Pohľadávka bola zistená, t. j. deklarovaná súdom. Výpis zo zoznamu pohľadávok uloženého na súde, vyhotoveného dňa 10.06.2020, bol vydaný sťažovateľovi - oprávnenému za účelom vedenia exekúcie proti dlžníkovi a nie je tu žiaden zákonný dôvod na podávanie ďalšej žaloby voči dlžníkovi za účelom získania právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým by bolo vyslovené porušenie zákazu poskytnúť plnenie zo zisku alebo z iných zdrojov - ako to súd uvádza v bode 17 odôvodnenia napadnutého uznesenia in fine.»

3. V ústavnej sťažnosti sa ďalej uvádza, že «uznesenie exekučného súdu zo dňa 14.08.2020, ktorým bol zamietnutý návrh sťažovateľa - oprávneného na vykonanie exekúcie napadol sťažovateľ – oprávnený, opravným prostriedkom, sťažnosťou zo dňa 21.08.2020. Sťažnosť exekučný súd zamietol uznesením zo dňa 31.08.2020, v ktorom v bode 8 odôvodnenia uvádza, že zo strany sťažovateľa - oprávneného nebol k návrhu priložený právne relevantný exekučný titul a príkladmo uvádza exekučné tituly podľa Exekučného poriadku, ktorými sú právne normy (napr. ustanovenie § 74 ods. 5 ZoKR,

ustanovenie § 105 ZoKR, ustanovenie § 161 ods. 3 ZoKR). Ustanovenie § 155a ods. 1 ZoKR podľa názoru exekučného súdu nie je takou právnou normou, ktorá by dávala sťažovateľovi - oprávnenému možnosť vedenia exekúcie voči dlžníkovi, dokonca podľa bodu 9 odôvodnenia takýto postup „dôrazne odmieta“...

Okresný súd Banská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie zamietol s odôvodnením, že nevyhnutným predpokladom vedenia exekučného konania, ako aj samotnej exekúcie je predloženie exekučného titulu, pričom táto podmienka v danom prípade splnená nebola. Ďalej bolo v odôvodnení uvedené, že preskúmaním návrhu na vykonanie exekúcie súd dospel k záveru, že sťažovateľ - oprávnený predložil súdu spolu s návrhom na vykonanie exekúcie ako exekučný titul Výpis zo zoznamu pohľadávok uloženého na súde sp. zn. 8R/4/2014 zo dňa 10. 06. 2020, ktorý vydal Okresný súd Bratislava I, avšak bez právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým je vyslovené porušenie zákazu poskytnúť plnenie zo zisku alebo z iných zdrojov. Exekučný súd poukázal na ustanovenie § 161 ods. 3 ods. d) ZoKR, ktorý vymedzuje na podklade akého exekučného titulu možno viesť výkon rozhodnutia, resp. exekúciu voči dlžníkovi alebo preberajúcej osobe v prípade neúčinnosti plánu podľa § 159a ZoKR. V nadväznosti na uvedené ustanovenie exekučným titulom je v takomto prípade výpis zo zoznamu pohľadávok uloženého na súde spolu s právoplatným rozhodnutím súdu, ktorým bolo vyslovené porušenie zákazu poskytnúť plnenie zo zisku alebo z iných zdrojov, a nie iba samotný výpis zo zoznamu pohľadávok uloženého na súde predložený oprávneným.».

4. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti zdôrazňuje, že „exekučný súd nesprávne aplikoval jednotlivé ustanovenia ZoKR, keď použil predovšetkým ustanovenia upravujúce neplnenie reštrukturalizačného plánu a následkoch neúčinnosti plánu. Tu poukazujeme predovšetkým na skutočnosť, že v danom prípade bol reštrukturalizačný plán riadne plnený a premetom návrhu na vykonanie exekúcie ostala pohľadávka vyplývajúca z § 155a ods. 1 ZoKR, ktorá výslovne veriteľovi neukladá využiť ďalšiu povinnosť domáhať sa svojho nároku zvyšnej časti pohľadávky do výšky 50% celkovo zistenej pohľadávky osobitným súdnym konaním. Ak príslušný exekučný súd vo svojom uznesení o zamietnutí návrhu na vykonanie uvedenej exekúcie poukázal práve na podanie žaloby, uvedené nenachádza oporu

či už v Exekučnom poriadku alebo v ZoKR. Takýto procesný postup je možný podľa ZoKR len pri neplnení reštrukturalizačného plánu, k čomu v uvedenom prípade nedošlo.

Sťažovateľ - oprávnený považuje svoj návrh na vykonanie exekúcie za dôvodný, pričom exekučným titulom je exekučný titul podľa osobitného predpisu (§155a ZoKR).“.

5. Napadnuté rozhodnutia sú podľa sťažovateľky arbitrárne a zjavne neodôvodnené, keďže sa v nich okresný súd dostatočne nevysporiadal s argumentáciou sťažovateľky týkajúcou sa otázky, či výpis zo zoznamu pohľadávok uložený na súde pod sp. zn. 8 R 4/2014 z 10. júna 2020, ktorý vydal Okresný súd Bratislava I, je exekučným titulom podľa § 155a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) v znení účinnom k 29. aprílu 2015.

6. Na podklade uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie o nej rozhodol nálezom tak, že vysloví porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 zo 14. augusta 2020 a uznesením okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 z 31. augusta 2020, napadnuté rozhodnutia zruší a vec vráti okresnému súdu na ďalšie konanie.

II.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Dňa 1. marca 2019 nadobudol účinnosť zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251.

10. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

11. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či nie je zjavne neopodstatnená. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného

práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

13. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

14. Podľa § 45 ods. 2 písm. 1) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov exekučným titulom na účely tohto zákona je aj exekučný titul podľa osobitného predpisu.

15. Podľa § 155a ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom k 29. aprílu 2015 dlžník alebo preberajúca osoba nemôže po skončení reštrukturalizácie medzi svojich členov rozdeliť zisk alebo iné vlastné zdroje skôr ako dôjde k uspokojeniu pohľadávok veriteľov skupiny pre nezabezpečené pohľadávky do výšky ich zistených pohľadávok; na tieto účely pôvodná pohľadávka do výšky 50 % nezaniká a vo zvyšnej časti sa má za to, že je iným majetkovým právom veriteľa byť uspokojený v rozsahu zisku alebo iných vlastných zdrojov. Pohľadávka podľa predchádzajúcej vety je do splnenia plánu alebo do neúčinnosti plánu nevymáhateľná.

16. Podľa § 159b ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom k 29. aprílu 2015 ak dlžník alebo preberajúca osoba vytvorí zisk vykázaný v účtovnej závierke, ktorý nepotrebuje k zachovaniu prevádzky podniku alebo jej podstatnej časti predpokladanej plánom, veriteľ podľa § 155a ods. 1 má právo domáhať sa uspokojenia svojej pôvodnej pohľadávky z takto vytvoreného zisku v rozsahu rozdielu medzi výškou uspokojenia pohľadávky podľa § 155a ods. 1 a plnením, ktoré bolo tomuto veriteľovi poskytnuté podľa plánu; nemožno mu však priznať viac ako mu z vytvoreného zisku pomerne pripadá k ostatným veriteľom v jeho skupine.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

17. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta, že napadnuté uznesenie okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 zo 14. augusta 2020 a uznesenie okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 z 31. augusta 2020 sú arbitrárne a svojvoľné, v dôsledku čoho došlo k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy. Podľa sťažovateľky okresný súd nereagoval na všetky jej podstatné námietky týkajúce sa otázky, či výpis zo zoznamu pohľadávok uložený na súde pod sp. zn. 8 R 4/2014 z 10. júna 2020, ktorý vydal Okresný súd Bratislava I, je exekučným titulom podľa § 155a ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom k 29. aprílu 2015.

III.1 K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 zo 14. augusta 2020

18. Pokiaľ ide o uznesenie okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 zo 14. augusta 2020, ktoré bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, preskúmaniu ústavnosti tohto rozhodnutia ústavným súdom bráni princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd (III. ÚS 5/05).

19. Vo vzťahu k uzneseniu okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 zo 14. augusta 2020, ktoré bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, bol takýmto súdom okresný súd, ktorý napadnuté uznesenie okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 zo 14. augusta 2020 preskúmal na základe sťažnosti sťažovateľky. Okresný súd rozhodol uznesením sp. zn. 73 Ek 1021/2020 z 31. augusta 2020, ktorým sťažnosť sťažovateľky v postavení oprávneného zamietol.

20. V časti, v ktorej sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 zo 14. augusta 2020, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

III.2 K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 z 31. augusta 2020

21. Uznesením sp. zn. 73 Ek 1021/2020 z 31. augusta 2020 okresný súd rozhodol tak, že zamietol sťažnosť sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 zo 14. augusta 2020, ktorým bol zamietnutý návrh sťažovateľky na vykonanie exekúcie o vymoženie sumy 1 351 820,94 €.

22. Ústavný súd konštatuje, že jeho úlohou v tomto konaní bolo posúdiť, či okresný súd uznesením sp. zn. 73 Ek 1021/2020 z 31. augusta 2020 ústavne akceptovateľným a udržateľným spôsobom rozhodol o sťažnosti sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 zo 14. augusta 2020.

23. V relevantných častiach uznesenia sp. zn. 73 Ek 1021/2020 z 31. augusta 2020 okresný súd predovšetkým uviedol:

„8. Podstatou sťažnosti je tvrdenie oprávneného, že exekučným titulom je exekučný titul podľa osobitného predpisu, resp. že samotné ustanovenie § 155a ZoKR, v znení účinnom ku dňu 29. 04. 2015, je exekučným titulom. Nevyhnutným predpokladom na vedenie exekučného konania je existencia spôsobilého exekučného titulu, vykonateľného po formálnej a materiálnej stránke. Ustanovenie § 45 ods. 1 Exekučného poriadku uvádza, že exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok a ustanovenie § 45 ods. 2 písm. l) Exekučného poriadku uvádza, že exekučným titulom môže byť aj exekučný titul podľa osobitného predpisu. Ustanovenie § 155a ZoKR, v znení účinnom ku dňu 29. 04. 2015, však neobsahuje žiadnu právnu normu, ktorá by stanovovala (deklarovala) exekučný titul, či vytvárala pre veriteľov možnosť viesť exekučné konanie, keď uvádza iba zákaz pre dlžníka rozdeliť zisk

alebo iné vlastné zdroje skôr, ako dôjde k uspokojeniu pohľadávok veriteľov skupiny pre nezabezpečené pohľadávky do výšky ich zistených pohľadávok podľa plánu. Uvedené ustanovenie, ktoré považuje oprávnený za exekučný titul, žiadny exekučný titul nevytvára, ani nepredpokladá, keď ide o ustanovenie dotýkajúce sa dlžníka, preberajúcej osoby a ich právnych nástupcov, ktoré im ukladá povinnosť zákazu rozdelenia zisku. Inak povedané, uvedené subjekty si nemôžu rozdeliť zisk (vlastné zdroje) skôr, ako dôjde k uspokojeniu veriteľov... Z uvedeného ustanovenia nenadobúdajú veritelia exekučný titul. Súd komparatívne poukazuje na ustanovenie § 74 ods. 5 ZoKR, ktoré výslovne uvádza, že právoplatné uznesenie o uložení pokuty je exekučným titulom, na ustanovenie § 105 ZoKR, podľa ktorého na základe výpisu zo zoznamu pohľadávok možno po zrušení konkurzu podať návrh na výkon rozhodnutia alebo exekúciu, či na ustanovenie § 161 ods. 3 ZoKR podľa ktorého možno v prípade neúčinnosti plánu voči dlžníkovi viesť výkon rozhodnutia alebo exekúciu, pričom ustanovenie § 155a ZoKR, v znení účinnom ku dňu 29. 04. 2015, žiadnu takúto, ani obdobnú právnu normu neobsahuje. Pokiaľ veritelia z ustanovenia § 155a ZoKR, v znení účinnom ku dňu 29. 04. 2015, žiadne práva na vedenie exekúcie nenadobúdajú, potom nemožno za exekučný titul považovať ustanovenie § 155a ZoKR, v znení účinnom ku dňu 29. 04. 2015, v spojení s reštrukturalizačným plánom (hoci ani ten oprávnený za exekučný titul nepokladá, nakoľko mu bolo podľa neho plnené). K tvrdeniu oprávneného, že exekučným titulom je len § 155a ZoKR, v znení účinnom ku dňu 29. 04. 2015, súd uvádza, že v právnom poriadku Slovenskej republiky, ako právneho štátu, nie je možné právnu normu považovať za exekučný titul. Inými slovami, právna norma nemôže byť exekučným titulom, môže iba exekučný titul vytvárať, byť predpokladom pre vytvorenie exekučného titulu, či deklarovať exekučný titul. Ustanovenie § 155a ZoKR, v znení účinnom ku dňu 29. 04. 2015, však nepredpokladá vedenie exekúcie, ani nevytvára exekučný titul. Rovnako tak porušenie dotknutého ustanovenia (vyplácanie zisku, či vlastných zdrojov dlžníka) oprávnený netvrdil.

9. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 73Ek/1021/2020 zo dňa 14. 08. 2020 vydanému vyšším súdnym úradníkom zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že oprávnený nedisponuje exekučným titulom (dôrazne odmieta považovať ustanovenie § 155a ZoKR, v znení účinnom ku dňu

29. 04. 2015, za exekučný titul) na nútené vymoženie pohľadávky 1 351 820,94 eura, a preto bol dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku pre absenciu spôsobilého exekučného titulu po formálnej a materiálnej stránke.“

24. Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy (čl. 124 a čl. 142 ods. 1) vyplýva, že ústavný súd nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96), a preto nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecným súdom bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02 atď.). O svojvôli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (napr. I. ÚS 115/02, I. ÚS 176/03).

25. Vo všeobecnosti úlohou súdnej ochrany ústavnosti poskytovanej ústavným súdom nie je chrániť občana pred skutkovými či právnymi omylmi všeobecných súdov, ale chrániť ho pred takými zásahmi do jeho práv, ktoré sú z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné (m. m. I. ÚS 17/01).

26. Ústavný súd už judikoval, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie

o danom opravnom prostriedku, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa v rámci konania o opravnom prostriedku (o sťažnosti proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom) preskúmavalo (napr. IV. ÚS 350/2014, IV. ÚS 4/2013, IV. ÚS 124/2011, II. ÚS 127/07). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia totiž neznamená, že všeobecný súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

27. Ústavný súd ďalej poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej posudzuje spravodlivosť procesu ako celku (napr. m. m. II. ÚS 307/06), preto k vyhovaniu ústavnej sťažnosti dochádza zásadne iba v prípadoch, ak dospeje k názoru, že namietané a relevantné procesné pochybenia zo strany príslušného orgánu verejnej moci umožňujú prijatie záveru, že proces ako celok bol nespravodlivý a vzhľadom na to aj jeho výsledok môže vyznievať ako nespravodlivý. Ústavný súd preto nepristupuje k vyhovaniu sťažnosti v prípadoch, keď zo strany orgánov verejnej moci síce k určitému pochybeniu došlo, avšak jeho intenzita a existujúca príčinná súvislosť medzi namietaným porušením ústavou garantovaného práva a jeho dôsledkami na spravodlivosť procesu ako celku nemala podstatný dosah (m. m. IV. ÚS 320/2011). V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že nie každé porušenie zákona zo strany orgánu verejnej moci má automaticky za následok porušenie ústavou garantovaného základného práva, v danom prípade predovšetkým základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (napr. IV. ÚS 104/2012, I. ÚS 9/2013, IV. ÚS 629/2012, II. ÚS 372/2012, II. ÚS 373/2012).

28. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04)

29. V kontexte požiadaviek riadneho odôvodnenia rozhodnutia všeobecného súdu ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd ústavný súd zdôrazňuje, že ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, vyžaduje sa osobitná odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija proti Španielsku, rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva z 9. 12. 1994, § 29; Hiro Balani proti Španielsku, rozhodnutie z 9. 12. 1994; Georgiadis proti Grécku, rozhodnutie z 29. 5. 1997; Higgins proti Francúzsku, rozhodnutie z 19. 2. 1998).

30. Vzhľadom na to, že sťažovateľka namieta porušenie základného práva podľa čl. 46 ústavy, ústavný súd, vychádzajúc zo svojej ustálenej judikatúry, podčiarkuje, že na základné právo na súdnu ochranu zásadne nazerá ako na právo „výsledkové“, to znamená, že posudzuje, či požiadavkám vyplývajúcim z obsahu tohto základného práva zodpovedá súdny proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (m. m. III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08).

31. Prvoradou úlohou ústavného súdu je ochrana ústavnosti, a nie ochrana zákonnosti, čo je prejavom doktríny, že všeobecný súd pozná právo („*iura novit curia*“). Je v právomoci všeobecného súdu vykladať a aplikovať zákony. Pokiaľ tento výklad nie je arbitrárny a je náležite zdôvodnený, ústavný súd nemá príčinu doň zasahovať (m. m. I. ÚS 19/02, IV. ÚS 238/05, II. ÚS 357/06).

IV.

Záver

32. Vychádzajúc predovšetkým z už uvedeného posúdenia veci (bod III.2 tohto odôvodnenia), ústavný súd konštatuje, že okresný súd sa v napadnutom uznesení sp. zn. 73 Ek 1021/2020 z 31. augusta 2020 zaoberal a ústavne akceptovateľným spôsobom aj vysporiadal s námietkami sťažovateľky týkajúcimi sa otázky, prečo výpis zo zoznamu pohľadávok uložený na súde pod sp. zn. 8 R 4/2014 z 10. júna 2020, ktorý vydal Okresný súd Bratislava I, nie je exekučným titulom podľa § 155a ods. 1 zákona o konkurze

a reštrukturalizácii v znení účinnom k 29. aprílu 2015. Právny názor vyslovený okresným súdom v uznesení sp. zn. 73 Ek 1021/2020 z 31. augusta 2020 má aj podľa ústavného súdu racionálny základ a je preto legitímny a z ústavného hľadiska akceptovateľný.

33. Ústavný súd konštatuje, že § 155a ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom k 29. aprílu 2015 upravuje zákaz pre dlžníka rozdeliť zisk alebo iné vlastné zdroje skôr, ako dôjde k uspokojeniu pohľadávok veriteľov skupiny pre nezabezpečené pohľadávky do výšky ich zistených pohľadávok v reštrukturalizačnom konaní. Uvedené ustanovenie neupravuje otázku exekučného titulu. V súlade s §159b ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii veriteľ podľa § 155a ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii má právo domáhať sa uspokojenia svojej pôvodnej pohľadávky z vytvoreného zisku v rozsahu rozdielu medzi výškou uspokojenia pohľadávky podľa § 155a ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a plnením, ktoré bolo tomuto veriteľovi poskytnuté podľa plánu. Z formulácie „má právo domáhať sa uspokojenia“ vyplýva, že pohľadávka podľa § 155a ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii je vymáhateľná súdnou cestou a až prípadné rozhodnutie súdu v tejto veci je exekučným titulom, ktorý je možné nútene vymôcť v exekučnom konaní zo zisku vykázaného v účtovnej závierke, ktorý dlžník nepotrebuje k zachovaniu prevádzky podniku alebo jej podstatnej časti predpokladanej reštrukturalizačným plánom. Výpis zo zoznamu pohľadávok nepredstavuje exekučný titul na vymoženie pohľadávky podľa § 155a ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Výpis zo zoznamu pohľadávok je exekučným titulom iba vtedy, ak to výslovne stanovuje právny predpis – zákon o konkurze a reštrukturalizácii [§ 105 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, § 161 ods. 3 písm. c), d) zákona o konkurze a reštrukturalizácii].

34. Okresný súd tak dostatočne ozrejmil myšlienkové pochody, ktoré ho viedli k zamietnutiu sťažnosti sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 zo 14. augusta 2020, ktorým bol zamietnutý jej návrh na vykonanie exekúcie, a preto jeho závery vyslovené v danej veci nemožno kvalifikovať ako zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, ale ako také, ktoré v posudzovanom prípade sú v súlade s obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy.

35. Vzhľadom na uvedené napadnuté uznesenie okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 z 31. augusta 2020 nemožno považovať za zjavne neodôvodnené či arbitrárne, a preto neexistuje ústavne relevantný dôvod na to, aby ústavný súd svojím rozhodnutím do napadnutého rozhodnutia okresného súdu zasahoval, pretože jeho odôvodnenie nesignalizuje takú príčinnú súvislosť s namietaným porušením základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy.

36. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti ústavný súd ústavnú sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 73 Ek 1021/2020 z 31. augusta 2020, odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

37. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi uplatnenými v ústavnej sťažnosti (zrušenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie, priznanie náhrady trov konania).

38. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. decembra 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu